

Justyna Jannasz

Powiedz to! HISZPAŃSKI

Rozmówki ze słowniczkiem

Konsultacja językowa: W.D. Juan

LINGO
języki nieobce

Projekt okładki serii: Marcin Rojek, 2-arts.com

Projekt makiety i opracowanie graficzne:

Studio 27, studio27@qdnnet.pl

Zdjęcie na okładce: Corel Professional Photos

Redakcja: Paweł Pokora

Lektorzy: W.D. Juan, Miłogost Reczek

Dźwięk i montaż: Dawid Czernicki

Skład i łamanie: Studio 27

Druk i oprawa: Pozkał

© Copyright by Wydawnictwo Lingo sp.j., Warszawa 2006

www.WydawnictwoLingo.pl

ISBN-10: 83-60287-03-1

ISBN-13: 978-83-60287-03-3

Spis treści

Wstęp	4	8. Zakupy i usługi	84
Wymowa	6	9. Bank i pieniądze	96
1. Najważniejsze zwroty	10	10. Poczta i telefon	105
2. Podróż i zwiedzanie	17	11. Komputer i internet	115
3. Zakwaterowanie	29	12. Zdrowie i wypadki	122
4. Jedzenie	38	13. Tablice	133
5. Rozrywki i sport	52	14. Zarys gramatyki	159
6. Praca i biznes	63	15. Słowniczek polsko-hiszpański	171
7. Relacje międzyludzkie	74		

Śmiało! „Powiedz to!”

Publikacja Wydawnictwa Lingo z serii „Powiedz to!” ułatwi Ci porozumiewanie się w języku hiszpańskim w każdych okolicznościach. Korzysta się z niej bardzo prosto, a jej zawartość jest w stu procentach aktualna, nowoczesna i sprawdzona w praktyce. Część główna to rozmówki podzielone na dwanaście rozdziałów tematycznych, a ich dodatkowym, praktycznym uzupełnieniem są tablice, reguły gramatyczne i słowniczek, umożliwiające budowanie własnych wypowiedzi.

Każdy z dwunastu rozdziałów rozmówek dzieli się na trzy części.

- **Powiedz to** – zawiera to, co najważniejsze w rozmówkach, czyli wybór najpotrzebniejszych zwrotów. Ułożone są one w porządku rzeczowym - wystarczy znaleźć ten, który pasuje do Twojej sytuacji i już wiesz, co powiedzieć. Przyjdzie Ci to tym łatwiej, że wszystkie zwroty zostały nagrane na płycie CD (dotyczy wersji z dołączoną płytą audio; jeśli kupiłeś wersję z samą książką, CD możesz w każdej chwili zamówić w internecie na stronie www.WydawnictwoLingo.pl).
- **Porozmawiaj** – to krótkie, z życia wzięte dialogi, ilustrujące przykładowe użycie zwrotów i wyrażeń zawartych w części „Powiedz to”. Tak mówią współcześni Hiszpanie, bez obaw możesz po nich powtarzać.
- **Słówka** – to starannie wybrane, najczęściej używane i najważniejsze

dla danego tematu słownictwo. W celu ułatwienia szybkiego znalezienia potrzebnego słówka zostały one umieszczone na końcu każdego z rozdziałów tematycznych w porządku alfabetycznym.

Nowością jest zestawienie najczęściej poszukiwanych słów i informacji w **Tablicach**. Dzięki nim szybko powiesz, jakiego koloru ubrania szukasz, podasz datę swojego przyjazdu, lub zrozumiesz napis informacyjny na wywieszce. **Zarys gramatyki** to z kolei błyskawiczna ściągą, potrzebna zwłaszcza, gdy chcesz samodzielnie konstruować wypowiedzi w oparciu o materiał zgromadzony w rozmówkach. A do czego może się przydać zamieszczony na końcu **Słowniczek**, nie musimy chyba wyjaśniać.

Z życzeniami samych miłych konwersacji

***Zespół autorów i redaktorów Lingo
wraz z zaprzyjaźnionymi Hiszpankami i Hiszpanami***

Wymowa

Wymowa języka hiszpańskiego jest łatwiejsza dla Polaka, niż wymowa języka polskiego dla Hiszpanów. Większość dźwięków jest bardzo podobna, jednak hiszpański nie wymaga tak wyrazistej artykulacji jak polski, w tym języku mówi się jakby nieco bardziej „od niechcienia”. Trzeba pamiętać, że po hiszpańsku wręcz należy szerzej rozciągać usta wymawiając „e” (choć po polsku brzmi to mało elegancko), oraz nie należy się krępować, że nieco seplenimy wymawiając „s”. Między innymi ten właśnie luz powoduje, że jest to język tak miły dla ucha i dla wielu osób – język tworzący niezwykły nastrój. Poza tym jest dosłownie kilka zasad, które trzeba pamiętać, aby poprawnie wymawiać słowa po hiszpańsku.

■ **ihola!**

podobnie jak w innych językach romańskich o literze **h** trzeba pamiętać wyłącznie przy pisaniu, w mowie w ogóle się ją po prostu opuszcza (np. **ihola!** – cześć – czyta się jak „ola”, **hombre** – człowiek – „ombre”).

■ **piedad**

d na końcu wyrazu nie wymawia się (np. **piedad** – litość – „pie**da**”). W innych miejscach wymawia się jak po polsku, często jednak mniej wyraźnie albo w sposób zbliżony do angielskiego **th** w słowie **this**.

■ **b de burro, v de vaca**

różnica pomiędzy **b** i **v** jest w hiszpańskim taka jak pomiędzy polskim **u** i **ó**. To znaczy tylko ortograficzna. Dlatego też dzieci nieraz ułatwiają sobie sprawdzanie ortografii pytając, czy w danym słowie jest **b de burro** (jak w słowie **burro** – osioł) czy też **v de vaca** (jak w słowie **vaca** – krowa). Oba dźwięki wymawia się luźno, jak coś pomiędzy polskimi **b** a **w**, a w niektórych przypadkach jak **b**. Wyraźnie artykułowany polski dźwięk **w** w hiszpańskim nie występuje, a dla niektórych Hiszpanów jest trudny do wymówienia.

■ **zorro, cebolla**

Jedynym dźwiękiem w języku hiszpańskim całkowicie nieobecnym w języku

polskim, jest używany w odmianie używanej w Hiszpanii dźwięk zbliżony do angielskiego bezdźwięcznego *th*, jak w angielskim słowie *tooth*. Dźwięk ten jest ortograficznie zapisywany jako **z** (np. w wyrazie **zorro** – lis) lub jako **c** w połączeniu z **e** lub **i** (np. **cebolla** – cebula i **cine** – kino). W odmianach amerykańskiego języka hiszpańskiego dźwięk ten nie występuje, a słowa podane w przykładach wymawia się jako „**sorro**”, „**seboja**”, „**sine**”.

■ **cola**

w innych konfiguracjach **c** wymawia się jak **k** (np. **cola** – ogon – „kola”)

■ **cebolla**

ll (jak w wspomnianym już słowie **cebolla** – cebula) jest traktowane w słowniku jak oddzielna litera alfabetu i wymawia się jak **j**.

■ **mucho**

ch – wymawia się jak bardzo miękkie polskie **cz**, dźwięk pomiędzy polskim **cz** a **ci**, (np. w wyrazie **mucho** – dużo – „mucio”).

■ **ija ja!, gente, gitano**

dźwięk, który w polskim zapisuje się jako **ch**, po hiszpańsku jest płytki i twardy, a w pisowni przedstawia się go jako literę **j** (np. w **ija ja!** – „cha cha” – ha ha! gdy się ktoś śmieje), lub **g** w połączeniu z literami **e** lub **i** (np. **gente** – ludzie – „chente”, oraz **gitano** – Cygan – „chitano”)

■ **albergue, guinda**

g w konfiguracji **gue**, **gui** wymawia się jak polskie **g** i opuszcza się **u**, czyli **albergue** – hostel – „alberge”, **guinda** – wiśnia – „ginda”. Bardzo rzadkie są słowa, w których wymawia się „gue” wraz z **u** lecz i takie istnieją. Wówczas stosuje się literę **ü**, oznaczającą, że **u** nie jest opuszczane (np. **cigüeña** – bocian – „sigueña”).

■ **¿qué quieres?**

podobnie jak w przypadku **gue** i **gui** wygląda sprawa z **q** wymawianym jak

„k”, czyli *¿qué quieres?* – czego chcesz? czytamy jak „ke kieres”.

W przeciwieństwie do innych języków, litera q nie występuje w innych konfiguracjach niż przed ue lub ui, a głoska „k” jest w innych przypadkach zapisywana jako **c** (np. *cuaderno* – zeszyt; zob. też wyżej *cola*).

■ niebla

si, **ni** – zawsze wymawia się twardo, to znaczy i oddzielnie od **s** lub **n**, bez zmiękczenia (np. *niebla* – mgła wymawiamy „njebla”, *siento* – czuję „sjento”, *Polonia* – „Polonja”).

■ niña

w przeciwieństwie do twardego ni – **ñ** wymawia się miękko, jak polskie **ń** (np. *niña* – dzidzia – „nińja”, *España* – Hiszpania – „españja”).

la playa y yo

y wymawia się jak polskie **j** (*playa* – plaża – „plaja”). Wyjątkiem jest **y** występujące oddzielnie, jako spójnik łączny tłumaczony na polski jako i lub a (*la playa y yo* – plaża i ja – „la plaja i jo”).

■ ¿dónde está mi guitarra?

kto oglądał Kilerów 2–óch nie ma wątpliwości, jak wymawia się hiszpańskie **rr**. A kto nie oglądał... w każdym razie to chyba najbardziej rozpoznawalny dźwięk w języku hiszpańskim, twardy, wyraźny i wibrujący – takie **rr** z temperamentem (np. *guitarra* – gitara – „gitarra”).

■ el restaurante

pojedyncze **r** wymawia się jak po polsku, ale w przeciwieństwie do wszystkich innych dźwięków jest on wyraźniejszy od polskiego odpowiednika, zwłaszcza jeżeli wyraz rozpoczyna się na tę literę. Polacy nieraz wymawiają ten dźwięk tak, że Hiszpanom wydaje się, że to jest l. Tu trzeba się postarać (np. *el restaurante* – restauracja – „el rrestaurant”).

■ mesa del doctor

Większość słów zakończonych na **samogłoskę** albo **n** lub **s** akcentuje się tak jak po polsku, to jest na przedostatnią sylabę (np. *mesa* – stół). Wyrazy zakończone na spółgłoskę inną niż **n** czy **s** akcentuje się na ogół na ostatnią sylabę (np. *doctor* – doktor). We wszystkich wyrazach akcentowanych niezgodnie z powyższymi zasadami akcent oznaczony jest graficznie (np. *ángel* – anioł, *música* – muzyka). Zaimki względne w pytaniach i zdaniach wykrzyknikowych piszemy z akcentem graficznym (*¿quién?* – kto?, *¿dónde?* – gdzie?, *¡qué guapa!* – ale ładna).

■ Vaya con Dios

w języku hiszpańskim występują połączenia dwóch samogłosek, zwane dyftongami, w których jedną z nich (**i** lub **e**) traktuje się jak spółgłoskę. Wyrazy zawierające takie zbitki podlegają poza tym normalnym zasadom akcentowania, a więc np. słowo *Dios* – Bóg traktuje się jak jednosylabowe i akcent pada na głoskę **o** – „dios”. W przypadku, gdy samogłoski tworzące dyftong mają być traktowane jak dwie samogłoski (i dwie sylaby), oznacza się to akcentem graficznym (np. *sangría* – wino z owocami).

■ ¡¿

Zdania pytające i wykrzyknienia są oznaczane nie tylko na końcu, lecz także na początku – odwróconym pytajnikiem lub wykrzyknikiem. Poza tym interpunkcja ma podobne zasady do polskiej.

■ Wyjątki

Od każdej reguły zdarzają się wyjątki, jednak w wymowie hiszpańskiej są one nieliczne i na ogół dotyczą wyrazów obcego pochodzenia. Wyjątkiem jest np. występowanie litery **w**, chyba tylko w rzadko używanym słowie *water* oznaczającym WC i wymawianym „bater”.

1. Najważniejsze zwroty

Las frases más importantes

1.1 Powiedz to

Co słycać?

¿Cómo estás?

(jeśli jesteście na ty)

¿Cómo está usted?

(jeśli jesteście na pan)

Cześć

Hola.

Dzień dobry

Buenos días (rano),

buenas tardes (po południu),

buenas noches (wieczorem)

Do widzenia

Adiós

Do zobaczenia

Hasta luego

Dobranoc

Buenas noches

Przepraszam.

(przykro mi)

Lo siento. Discúlpeme.

Przepraszam,...

(zwracając się do kogoś)

Perdón,...

Nie ma za co.

De nada.

Nie szkodzi.

No hay de qué.

Bardzo pani dziękuję.

Muchas gracias a usted.

Z przyjemnością.

Con gusto.

Czy mogę?	<i>¿Puedo?</i>
Chcę pić.	<i>Tengo sed.</i>
Chciałbym coś zjeść.	<i>Quisiera algo de comer.</i>
Chciałbym odpocząć.	<i>Quisiera descansar.</i>
Co można tu zjeść?	<i>¿Qué hay de comer?</i>
Czy może mi pan (pani) pomóc?	<i>¿Puede usted ayudarme?</i>
Czy mówi pani po angielsku?	<i>¿Habla usted inglés?</i>
Gdzie mogę znaleźć...?	<i>¿Dónde puedo encontrar...?</i>
Jestem głodny.	<i>Tengo hambre.</i>
Jestem śpiący.	<i>Tengo sueño.</i>
Jestem zmęczony (-a).	<i>Estoy cansado/cansada.</i>
Nie jestem bardzo głodny.	<i>No tengo mucha hambre.</i>
Umieram z głodu.	<i>Me muero de hambre.</i>
Szukam tego adresu.	<i>Estoy buscando esta dirección.</i>
Gdzie mogę zaparkować?	<i>¿Dónde puedo aparcar?</i>
Jak dostać się do...?	<i>¿Por dónde se va a...?</i>
Idę do...	<i>Voy a...</i>
Gdzie znajduje się polska ambasada?	<i>¿Dónde está la embajada polaca?</i>

NAJWAŻNIEJSZE ZWROTY

Może mi pan pomóc?	<i>¿Puede ayudarme?</i>
Czy pan wie czy...?	<i>¿Sabe usted si...?</i>
Zgubiłem (-am) dokumenty.	<i>He perdido mis documentos.</i>
Zgubiłem (-am) się.	<i>Me he perdido.</i>
Co pan myśli o...?	<i>¿Qué piensa usted de...?</i>
Co to?	<i>¿Qué es eso?</i>
Jest pan pewien?	<i>¿Está seguro?</i>
Jestem pewny, że...	<i>Estoy seguro de que...</i>
Jak to się nazywa po hiszpańsku?	<i>¿Cómo se llama eso en español?</i>
Może pan/pani to powtórzyć?	<i>¿Puede repetirlo, por favor?</i>
Nie mówię dobrze po hiszpańsku.	<i>No hablo bien el español.</i>
Nie rozumiem pana.	<i>No le entiendo.</i>
Nie rozumiem.	<i>No entiendo.</i>
Nie słyszę pana dobrze!	<i>¡No le oigo bien!</i>
Proszę mówić wolniej.	<i>Hable más despacio, por favor.</i>
Proszę to napisać.	<i>Escríbamelo, por favor.</i>
Jestem Polakiem/Polką.	<i>Soy polaco/polaca.</i>
Mam 30 lat. A pan?	<i>Tengo treinta años. ¿Y usted?</i>

Nazywam się...

Me llamo...

Oto mój numer telefonu.

Este es mi número de teléfono, por favor.

Proszę, oto moja wizytówka.

Aquí tiene mi tarjeta, por favor.

Poproszę o pańskie imię i nazwisko.

Su nombre y apellido, por favor.

Jak się pan (pani) nazywa?

¿Cómo se llama usted?

Ile mamy czasu?

¿Cuánto tiempo tenemos?

Ile to kosztuje?

¿Cuánto cuesta eso?

To za drogie.

Es demasiado caro.

Może być.

Está bien.

Nie ma.

No hay.

Czyja to wina?

¿De quién es la culpa?

To nie moja wina.

La culpa no es mía.

Nie zgadzam się.

No estoy de acuerdo.

Spieszę się.

Tengo prisa.

Zaraz wracam.

Vuelvo enseguida.

Czy można tu palić?

¿Se puede fumar aquí?

1.2 Porozmawiaj

- *Perdone, ¿habla usted español?*

Przepraszam, czy pan mówi po hiszpańsku?

- *Desgraciadamente sólo un poquito.*

Niestety, tylko troszeczkę.

- *Pero ¿entiende cuando hablo?*

Ale rozumie pan jak mówię?

- *Sí, entiendo un poco, pero no todo.*

Tak, rozumiem trochę, ale nie wszystko.

- *Hola Luis, ¿cómo estás?*

Cześć Luis, jak się masz?

- *Bien, gracias, ¿y tú?*

Dobrze, dzięki, a ty?

- *Muy bien, también. Me voy de vacaciones mañana.*

Też dobrze. Jutro wyjeżdżam na wakacje.

- *¡Ay qué suerte tienes!*

A to szczęściarz!

- *Perdone, ¿dónde están los servicios, por favor?*

Przepraszam, gdzie są toalety?

- *Allí en el fondo, al final del pasillo, los de caballeros están a la izquierda.*

Tam w głębi, na końcu korytarza, męskie są po lewej stronie.

- *Es la tercera vez que estoy en España y hablo un poco español.*

Jestem po raz trzeci w Hiszpanii i mówię trochę po hiszpańsku.

- *Pero, usted lo habla muy bien, lo entiendo todo.*

Ale mówi pan bardzo dobrze, wszystko rozumiem.

- *Es usted muy amable, hago todo lo posible, pero es difícil.*

Bardzo pan miły, staram się, ale to bardzo trudne.

- *¿Ha tomado un curso del español?*

Czy chodził pan na kurs hiszpańskiego?

- *No, estudio sólo. Me gusta venir a España, es un país maravilloso.*

Nie, uczę się sam. Lubię wracać do Hiszpanii, to cudowny kraj.

1.3 Słówka

bez	<i>sin</i>	chciałbym	<i>quisiera</i>
blisko	<i>cerca</i>	chłopiec	<i>el chico</i>
być może	<i>quizás</i>	co (słucham)?	<i>¿cómo?</i>
chcę	<i>quiero</i>	co?	<i>¿qué?</i>

NAJWAŻNIEJSZE ZWROTY

czekać	<i>esperar</i>	nieczynne	<i>cerrado</i>
czyj?	<i>¿de quién?</i>	nigdy	<i>nunca</i>
czynne	<i>abierto</i>	paszport	<i>el pasaporte</i>
daleko	<i>lejos</i>	podróż	<i>el viaje</i>
dłaczego?	<i>¿por qué?</i>	potrzebować	<i>necesitar</i>
dobrze	<i>bien</i>	powiedzieć	<i>decir</i>
dobrze (zgoda)	<i>vale</i>	później	<i>más tarde</i>
drogi	<i>caro</i>	proszę	<i>por favor</i>
duży	<i>grande</i>	tak	<i>sí</i>
dziecko	<i>el niño, la niña</i>	tam	<i>allí</i>
dziękuję	<i>gracias</i>	tamtę	<i>aquel</i>
dzisiaj	<i>hoy</i>	tani	<i>barato</i>
gdzie?	<i>¿dónde?</i>	ten	<i>éste</i>
gorący	<i>caliente</i>	teraz	<i>ahora</i>
ile?	<i>¿cuánto?</i>	to prawda	<i>es verdad</i>
iść, jechać	<i>ir</i>	turystyka	<i>el turismo</i>
jasne	<i>claro</i>	tutaj	<i>aquí</i>
jutro	<i>mañana</i>	ubikacja	<i>los servicios</i>
kiedy?	<i>¿cuándo?</i>	wakacje	<i>las vaca-</i>
kto?	<i>¿quién?</i>	ciones	
mały	<i>pequeño</i>	wczoraj	<i>ayer</i>
mieć	<i>tener</i>	więcej	<i>más</i>
mniej	<i>menos</i>	wiek	<i>la edad</i>
mówić	<i>hablar</i>	wracać	<i>volver</i>
nie	<i>no</i>	z	<i>con</i>
nie mogę	<i>no puedo</i>	zimny	<i>frío</i>
nie wiem	<i>no sé</i>	źle	<i>mal</i>
		zły	<i>malo</i>